

Dėl gyvenime pasitaikančių paradoksalių situacijų esu priverstas aiškintis su Lietuvos aplinkos ministerija, Aplinkos apsaugos agentūra bei Kauno regiono aplinkos apsaugos departamentu ir gilintis į teises subtilybes. Vienas iš daugelio mano pastebėjimų, kuris, mano nuomone, diskriminuoja žvejus mėgėjus ir versline žvejyba užsiimančias kompanijas.

Šiuo metu Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodeksas numato skirtingas nuobaudas skirtingiems subjektams už ta pačią veiką. Jeigu kaip pavyzdį paimsime žvejybą vidaus vandenyse, tai:

Minėto kodekso 87 straipsnio ištrauka skelbia: "Mėgėjų žvejybos taisyklių pažeidimas, padarytas panaudojant draudžiamus žvejybos įrankius ar draudžiamu būdu (išskyrus elektros energiją ir ultragarsą), – užtraukia baudą nuo keturių šimtų iki vieno tūkstančio litų su šių įrankių ir priemonių konfiskavimu."

87 straipsnio 3 dalis skelbia: "Verslinės žvejybos vidaus vandenyse nuostatų šiuurkštus pažeidimas – užtraukia baudą nuo trijų šimtų iki aštuonių šimtų litų su pažeidimo padarymo įrankių ir priemonių konfiskavimu ar be konfiskavimo arba teisės užsiimti žvejyba atėmimą iki dvejų metų su pažeidimo padarymo įrankių ir priemonių konfiskavimu ar be konfiskavimo." Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Verslinės žvejybos Lietuvos žuvininkystės vidaus vandens telkiniuose taisyklių bendrąsias nuostatas vienas iš šiuurkštaus pažeidimo apibūdinimų yra

nepažymėtų ar neapskaitytų tinklinės žvejybos priemonių naudojimas.

Išanalizavus minėtas kodekso dalis nesunku pastebėti, kad skirtingiems subjektams žvejojant neleistinomis priemonėmis, t.y. žvejybiniais tinklais, galima minimali nuobauda verslinės žvejybos kompanijai būtų mažesnė, nei mėgėjiškos žūklės atstovui, o tai atrodo sunkiai suprantama, vertinant bausmę, kaip prevencinio poveikio priemonę. Ta pati pinigų suma daugeliu atvejų juridiniam asmeniui (žvejybos kompanijai) bus daug mažiau reikšminga, nei fiziniam asmeniui, t.y. žvejui mėgėjui. Be to, yra paliekama galimybė net nekonfiskuoti nelegalių žvejybos priemonių iš verslo kompanijos. Susiklosčiusi situacija mano požiūriu yra neteisinga ir skubiai svarstyтина.

Aprašytą situaciją paprašiau pakomentuoti Ministro pirmininko tarnybos Saulėlydžio komisijos, kuri mano iškeltą klausimą pateikė Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerijai. Teisingumo ministerijos išvadoje rašoma, kad manytina, jog „pažeidžiamas asmenų lygybės prieš įstatymą principas“ kurio laikytis įpareigoja 1996 m. Sausio 24d. Konstitucinio teismo nutarimas. „Šis principas įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pačius faktus savavališkai vertinti skirtingai.“ Lietuvos Respublikos Teisingumo ministerija pagal kompetenciją mano siūlymą svarstyti persiuntė Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijai. Norėčiau tikėti, kad bent jau ši neteisybė bus ištaisyta.

Mano subjektyvia nuomone, verslinė žvejyba vidaus vandenyse iš esmės turėtų būti besąlygiškai uždrausta, kadangi neturi realios įtakos šalies ūkiui, tačiau labai stipriai riboja didžiulės žvejų mėgėjų bendruomenės galimybes mėgautis mėgėjiška žūkle, kuri Lietuvoje jau tapusi neatsiejama kultūros dalimi, Lietuva yra viena iš pirmaujančių šalių pasaulyje, pagal žvejų mėgėjų dalį. Dažni verslinės žvejybos taisyklių pažeidimai, bei sudėtinga kontrolė verčia manyti, kad verslinė žvejyba yra šešėlinės ekonomikos dalis, kurios pinigai skatina korupciją. Kaimyninės Latvijos pavyzdys puikiai atvaizduoja teigiamus pokyčius uždraudus verslinę žvejybą vidaus vandenyse, atsistatė žuvų populiacija, ten vyksta daugelis lietuvių žvejų, tikėdamiesi geresnio laimikio, nei savuose, tinklais nustekentuose verslo kompanijų vandenyse...